

"Stajerc" izhaja vsaki petek, daturan z dnevnem nasledjem nedelje.

Naročna velja za Avstro-Ogrsko: za celo leto 3 krome, za pol in tretji leti razmerno; za Nemčijo stane za celo leto 5 krom, za Ameriko pa 6 krom; za drugo inozemstvo se računi naročnino z ozirom na visokost postnine. Naročnino je plati naprej. Posamezne številke se prodajajo po 6 vin.

Uredništvo in upravljivo se nahaja v Ptuju, gledališko poslopje stev. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer. Za oznanila uređništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za 1/4 strani K 32, za 1/8 strani K 16, za 1/16 strani K 8, za 1/32 strani K 4, za 1/64 strani K 2, za 1/128 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 15.

V Ptiju v nedeljo dne 14. aprila 1907.

VIII. letnik.

U VII. 315/3

V imenu Njegovega Veličanstva Cesarja!

C. kr. okrajna sodnija v Mariboru je o obtožbi (Janeza Radler kakor zasebno obtožitelja) soper Maksa Heller zavoljo prestopila po § 1 zak. z dne 15. oktobra 1868, št. 142 d. z. v zastopnosti Janeza Rosker (kakor zasebno obtožitelja) in njezino zastopnika namestnika Štefana Stojnik prostega obtoženca Maksa Heller zagovornika namestnika dr. Mühlleisen zasebnega udeleženca njegovega zastopnika po danes dognani glavnih razpravi predlogi obtožitelja, da naj se obtoženec krivni sposna in kaznja v zmislu optožbe in v obsozi, da mora razsodeno objaviti v "Stajercu" in po predlogu zasebnega udeleženca razsodilo tako: Maksa Heller, roj. 9. dne septembra 1871 v Ptiju, tja prisosten, kat. vere: samiški knjigovodja in bivsi izdajatelj ter čgoverni urednik periodične tiskovine "Stajerc" v Ptiju zavoljo prestopila po § 1 št. 1 zakona z dne 15. oktobra 1868 št. 142 d. z. s tem, da je kot odgovorni urednik periodične tiskovine "Stajerc", ki izhaja v Ptiju, zanemaril ona paznost pri kateri bi, ko bi jo bil imel, kakor je njegova dolžnost, bila izostala sprejetje v št. 17 z dne 10. junija 1906 na strani 4 "Stajerca" podnjenje pretekšč zoper varnost časti po § 491 k. z. utemeljuje vsebine tiskovine, kateri je zaseben obtožitelja Janeza Radler primerjal steklenku psu in zahteval da naj ga živinovarnik prešte in obsozi po § 1 št. 5 gorinavedenega zakona z uporabo § 266 k. z. na 30 K globe, za slučaj neizstrijljivosti na 3 dni zapora, po § 39 zak. z dne 17. decembra 1862, št. 6 § 2 z leta 1863, da more predstojče razsodilo objaviti v "Stajercu" na koncu stroške in sicer na prvi strani pod ovidnim člankom tekom 14 dñi po pravokrepnosti te razsodbe le po § 389 2 pr., da povrne stroške kaženske pravde in izvrziti kazni.

Maribor, dne 27. marca 1907.
Sterger m. p.
(Nečitljivo.)

Somisljeniki!

V nedeljo, 14. aprila 1907 se vrši v gostilni Terschek v Celju

velik shod

za volilne okraje Celje-Vransko, Brežice-Sevnica-Laško in Marenberg-Šoštanj-Slov. Gradec.

Začetek ob 4. uri.

Pristop imajo le vabljeni.

Z ozrom na ta shod objavimo svoje kandidate še prihodnjic.

Strankino vodstvo.

Štirikrajcarček.

Po Roseggerju.

Saj pravim, v starih časih je bilo marsikaj bolje nego dandanski. Še celo stari denar mi je bil ljubši od sedanjega. Spomniam vas le na štirikrajcarček. Ali ni bil to imeniten penez?

Jaz imam štirikrajcarčke se zmirač v visokih čisilih. Ne zaradi tega, ker sem jih precejšno število ogrel v žep svojih hlač, ampak ker sem s pomočjo tega denarja nekak goljufivemu Kolarju pošteno posvetil.

Znam, da bi radi vedeli, kako se je to zgodilo. No, le pažljivo berite, vam budem po to dogodbo lepo popisal.

Pred kacimi petnajstimi leti sem sedel na večer pred Vsemi svetnikov v pekovi ostarjiji. „Krčmar“, sem klical „pridi no sem, imam ti nekaj povedati!“

„Hitro, hitro!“ klical je ostir, „ali ne vidis, da imam polno roko steklenic? Ljudje so žejni.“

Aha, tako je, sem si mislil. Če sedi lepa udova Urbanka pole tebe, mora si človek pljuče in grlo celo urapenjati, da dobri kapljico vina od tebe, danes pa so ljudje žejni — že vem, kam pes taco moli.

Počasi je vendar prisel do mene in menil, naj ne pustim preveč deževati, ker bi rad repo in korenje v suhem spravil.

„Gospod pel in krčmar“, sem mu odvrnil, „pustiva zanj dež in repo pri miru! Spomnil se še bodeš, da sva v nedeljo zvečer tukaj le skupaj sedela?“

„Bode že tako“, odgovoril je Kolar.

„In da si mi, ko sem poravnal račun, menjal petak?“

Ura odločitve . . .
Volilcem spodnje-štajerskih in koroških volilnih okrajev!

Obračamo se do Vas, samostojni, napredni volilci kmetskega, obrtniškega in delavskega stanu, — obračamo se do Vas v uru odločitve, brez nepotrebnih praznih besed, brez vsake komedije, — obračamo se do Vas s trdnim upanjem, da ni izumrlo v srcu ljudstva čustvo samostojnosti in da to ljudstvo še ni tako duševno ter telesno podjavljeno, da bi bile naše besede — odve!

Spolna in ednaka volilna pravica nam je vstvarila nove razmere, — ednake pravice imamo mi vsi, ki živimo, delamo in trpimo v državi. Dosej brezpravne neštete množice stopajo na plan, dvigajo glave in zahtevajo večne svoje pravice. In čeprav so napravili prijatelji teme svoj račun, češ: spolna in ednaka volilna pravica bode koristila edino onim, ki špekulirajo na ljudsko neumnost, — imamo naprednjaki vendar le dovolj pogunci, da nastopamo proti lastnimi kandidati, da se ne pustimo preplašiti, da vržemo smelo bojno rokovico nazadnjaštvu in prvaštvu pred noge . . . Kajti — ne več politikujoči farji, ne več ošabni prvaki, — ljudstvo bode zdaj gvoriloi! In prihanili smo si v najhujšem boju vedno še toliko upanja, da verujemo neizbrisljivi resnici: ljudstvo je nesmrtno, — kralji, vlade, postave prihajajo in odidejo, ljudstvo pa ostane, — zmaga pa je gotova tisti stranki, ki temelji v ljudstvu!

Troje večjih strank stoji v naših pokrajinalah v volilni borbi: Klerikalni prvaki, nova „narodna“ stranka in mi!

Ali naj ponavljamo svoje misli glede klerikalstva? Kar smo vedno govorili in pisali o kle-

„Tega se ne spominjam več dobro, mogoče je že“, dejal je nato. „Pa brez zamere, iti moram v kuhinjo, da naženem fanti testo mesit. Danes imamo veliko dela. Jutri je praznik Vseh svetnikov in zato moram speti tristo štruc za uboge. Saj veš, kakšna neumava navada je pri nas. Pa kaj moreš napraviti!“ To izrekli, hotel je potegniti.

Tu se zaderem jaz v kuhinjo, naj gre učenec hitro struce delat, ker mojster nimata časa: mora v krčmi gostom streči. Fant se je takoj spravil na delo, a krčmar je moral pri meni ostati.

„Jaz pa pravim“ sem nadaljeval, „da si mi v nedeljo petak menjal in me pošteno ogoljufal.“

„Ogorljuf! Jaz tebe?“

„Ravno jeden goldinar je znašal račun.“

„Res je, zdaj se že spominjam, iz petaka sem ti vrnil štiri srebrne goldinarje“, rekел je pek in napravil straščasno posten obraz.

„Kolar“, sem dejal in odpril svojo mošnjo, „ti si mi dal tri goldinarje in jeden štirikrajcarček. Pri tvoji mrtvaski luči — se kresnica poleti bolje sveti — sem denar preslabo videl. Ko sem prisel domov in dal mošnjo ženi, zacela me je kregati in zmerjati za pijanca in lumpa, ki v jedni urki dva goldinarja zapije in še pijan ne postane. Zdaj vem, da sem dobil ta prešmentani štirikrajcarček za četrти goldinar. Si se pač zmotil, sem si mislil, ker je štirikrajcarček tako velik in tako težek kakor goldinar!“

„To je pendar malo preveč!“ zagodel je krčmar in s pestjo močno udaril po mizi, „misliš, da ne poznam več denarja in da sem te nalašč ocigani! Dvajset let

rikalizmu, to dokumentira iz novega sedanja volilna borbo. Na prstih lahko naštejemo prijnice, ki še niso omudeževane od političnih govorov, — malo je spovednic, v katerih se ne agitira za klerikalne kandidate, — bele vrane so duhovniki, ki se brigajo za Jezusove nauko in se ne pečajo s posvetno umazano politiko! Žalostno je to in človek bi vzdihnil: kam so zabredli ti možje, ki nosijo križ in duhovniško obleko, ki bi imeli zastopati evangelij ljubezni, kam so zabredli in kam plovejo? Res je, tisočkrat res: klerikalizem je najhujše zlo za ljudstvo, katerega hoče obdržati v srednjoveški temi, — klerikalizem je najhujše nasprotnik čiste vere, ki mu ji le firma, za katero skriva svoje umazane křepte . . . Če bodo prišeli, ko se bodo pozneje rodovi zgražali nad strastnim, brezobzirnim postopanjem klerikalne kaplanokratije! „Mene, Tekel, Upharsim“, tako kličemo zbesneli duhovščini, ki proda in izda in kriza vsak dan Jezusovo ljubezen . . .

In nova „narodna“ stranka? Kdo bi jo resno vpošteval? Kdo bi si stavil zaradi nje svih las v glavo? Načeljujejo ji vendar isti gospodje, ki so bili doslej stebri prvašta, isto sovraščvo jim je cilj in zato so istotako naši nasprotniki! V Polzeli so pokazali, da se jim ne gre za boj proti nazadnjaštvu, temveč le za — lastne, dobro rejene osebice! In zato jim pustimo veselje, — pustimo jim vse to, kajti Revčki-Andrejčki so vendarle in podobni se nam zdijo žabi, ki se je napičovala, dokler ni iz same ošabnosti — počila . . . *

Ura odločitve je tukaj! Ali jo naj prespimo? Ali naj bi bile zmanj vse žrtve, ki smo jih prinesli tekom sedmih let za svoje prepričanje? — Ne! Tega ne smemo storiti! Naša napredna stranka je dokončala svojo otroško dobo in možato stopa na pozorišče: tukaj sem, tukaj stojim,

sem že pek in krčmar in sem imel v svojih rokah že več denarja, kot si ga ti v celem življenju videl. Jaz pogledam dobro vsak krajcar, ako ga dobim, ali če ga izdam. Bog ve, če nisi goldinarja po poti izgubil? — Glej ga no kmetiča, jaz bi ne bil prav menjal?“

Ker je bil pek hud, bil sem prepričan, da ima moj goldinar, ker je tajil, nisem mogel ničesar opraviti. Prepira in sovraščva pa zaradi jednega plesnjivega goldinarja tudi nisem hotel imeti. Pusti mu ga, sem si mislil in mu rekel: „No, če za gotovo veš, da si mi štiri goldinarje nazaj dal, tedaj ti že moram verjeti!“

„Mislim, da more biti tako!“ odvrne glasno in odide k učencu, ki je pridno mešal testo. Kar v hlače si je obriral široko desnico, segel v korito in vrgel za oreh debel košček testa na vago. Pravim: komaj za laški oreh je bil velik košček testa, iz katerega je naredil stručo ze uboge.

In ko je fantu zapovedal, da ne sme delati težjih štruc, kakor je ona na vagi, prisel je zopet k gostom. Takoj za njim smuknil je učenec skozi vrata v kuhinjo h kuharici. No, le čeckaj pek, dejal sem samemu sebi, stopil tisto k vagi in vtaknil štirikrajcarček v testo, misleč tu imas goljuf nazaj svoj štirikrajcarček, katerega si mi prodal za goldinarja.

Zutraj ne grem nikdar v ostarjijo. Toda na Vseh svetnikov dan nisem se mogel premagati, da bi ne šel pred mašo k peku. Začeli so prihajati ubožci in niso mogli sprevaliti velikih štruc. Nekateri so pravili, da že od tistega časa, ko je žito na pol zastonj postalno, niso kaj tacega videli ali dobili. „Ej, ej“, menili so drugi, „pek le ni tako trd, kakor ljudje misljijo.“

tako je moje prepričanje in tako hočem nastopati!

Kar zahtevamo, to je označeno v številkah našega lista in v našem programu. Vkljub temu naj ponavljamo glavne naše zahteve. Le-te so:

1. Glavna stvar je gospodarsko delo. Mi smo nasprotniki vsakogar, ki hoče siliti v ospredje malenkostno politiko, ki se briga le za napise in pečate, ki pa zanemarja gospodarsko delo. Kmetje, le vklup, le vklup, — tako pravimo tudi mi! Ali ne vklup, da obranite nadvlast klerikalstva, temveč vklup, da zboljšate z delom svoje gospodarsko stanje!

2. Hudodelstvo je, aki se vlači politiko na gospodarsko polje. V politiki poznamo naprednjake in nazadnjake, narodnjake in socialiste, te in one, ali v gospodarstvu poznamo le kmete s kmetskimi interesami, obrtnike in delavce z obrtniškimi ter delavskimi interesimi. Kadars vpijemojotrot: oče, daj mikruha, — takrat mune morem zamašiti lačna usta z besedo: „Hej Slovani“ ali „Naprej zastava Slave...“. Zato je hudodelstvo, aki vpijajo prvaki „svoji k svojim“. Politika na levo, — gospodarstvo pa na desno!

3. Neosnovano in škodljivo je sovraštvo proti Nemcu. Ali se naj mlado drevesce naslanja na slamo? Ali naj iščejo Slovenci pomoči pri Culukafrib? Ne, — Nemeč nam je najbližji in na Nemca se moramo opirati, aki hočemo pridobiti malo večji košček kruha. Zato: ureničite nemške šole, učite se nemščine, živimo z Nemci v prijateljstvu in zmaga bode naša!

4. Kmet pa je temelj družbe. Stvarnik krnha si, ti revni kmet in vkljub temu si bil doslej le tovorna živila za izsesalce ljudstva! Mi pa pravimo: Kmet, voli kmeta! Le kdo je v potu svojega obrazu delal, le ta razume delo! Kmet, voli le kmeta, kajti vse drugo je nič!

To bi bilo glavno, kar hočemo povedati!

*

Odločilna ura bje! Hofrati, kaplani, profesorji nastopajo in mažejo med okoli kmetskih ust... Ali mi svarimo: Kmet, obrtnik, delavec, — ura odločitve bije! Kakor si bodeš postjal, tako bodeš tudi spal! In povemo ti, vlogo ljudstvo, povemo ti v obraz: samo si krivo, aki si suženj lakote, ker se ne ubraniš klerikalnih in prvaških mrečesov!

Mi pa stopamo z veselim upanjem v boj! Morda zmagajo nekateri naših kandidatov. In aki bi nobeni naprednjak ne zmagal, se tudi ne budem jokali. Časi bodo prihajali, da požene ljudstvo z mokro unijo vse svoje izsesalce!

Kdo hoče pokazati, da je nasprotnik izkorisčanja, zatiranja, izrabljanja prižnice in vere, — ta bodo volili za nas! Eden za drugega, ljudstvo za nas! Eden za drugega, ljudstvo! In po volitvah budem nadaljevali svoje delo!

Ziveli naprednjaki!

Strankarsko vodstvo

, Napredne zvezze“.

Počasi se je tudi pek skobacal iz toplega gnezda in prisel v soko. Zagledavši lepe štruce, ga je streslo, kakor bi bila srla smrt mimo njega. Za bojjo voljo, pa vse so tako velike! Zdaj se je začela komedija. Fant je klical vse svetinje za pričo, da ni napravil nobene štruce za muho težje, kot je bila mojstrovna na vagi.

»Sem s tisto, ki sem jo jaz naredil in na vago djal!« dere se Kolar. »Vidiži ničvrednež, kako je ta mična, a kako bunkoste so vse, katere si ti napravil!«

»Prosim, gospod mojster, pa jih vagajava! Vagajva jih!«

In ko jih res vagata, mrmlal je pek: »Res so enako težke. Kaksen zlodej je le imel tu svoje kremlje vmes?«

Potem je stisnil struco, ki je bila na vagi in — nasel štirikrajcarček v njej.

Pogledal ga je od vseh strani. »Ti, rekel je jezno in se obrnil proti meni, »ta lumparija je od tebe! Štirikrajcarček z zarezo na robu.«

»Tako, moj štirikrajcarček je na robu zarezan? Kako pa veš to?«

»Tu! Tu ga imaš! — se je zadrl in potegnil mošnjo iz aržeta, »tu imaš goldinar! Dam ti ga zastonj! Zaradi njega še ne budem sel beračit!«

In vrgel mi je goldinar pod noge, da je, glasno zvezketajoč, odskočil pod klop. Vesel sem ga pobral ter ga popoludne pri ofru dal za uboge. Upam da je bil deležen vsaj nekaj tistega blagoslova, kakor pekov štirikrajcarček.

Politični pregled.

Novi poljski kanoni. Zdaj je rešeno vprašanje naših novih kanonov, o katerih se je toliko prepipalo. S starimi kanonami se je zamoglo v minuti k večjemu 4 do 6 krat ustreliti; z novimi pa se bode streljalo 19—21 krat v minuti. Kaliber nove kanone je 8 cm; strelja najdalje 6100 m. oz. 6800 m (Auffschlagzünden). Kanone imamo zdaj, hvala Bogu! Kmalu pride gospod minister in bode zahteval za te kanone konjev in moštva.

Štajerska postava o varstvu planin (Alpenschutz), ki jo je sklenil deželni zbor, obsegajo sledenje točke: 1. Na temelju zemljišča davčnega zapisnika obstoječe planine (alpe) se morajo obdržati kot take. Prepovedano je, odtegniti alpe planinskemu gospodarstvu, predvsačiti planinsko zemljišče, sploh vsako nastopanje, ki bi škodovalo bodočnosti planinskega gospodarstva. — 2. Le v to svrhu postavljena komisija sme to izjemoma dovoliti. — 3. V vsakem sodniškem okraju z planinami se uresniči posebni tozadenvi odsek. — 4. Pri vsaki politični oblasti se naloži planinski knjigo. — 5. Deželni odbor imenuje planinske nadzornike. — 6. Prestopki te postave se kaznujejo z globo do 1000 K. Globi se porabi za planinsko gospodarstvo.

Novi obrtni red. Z ozirom nato, da imamo mnogo somišljenikov med obrtniki, podati nam je glavne točke obrtnega reda. Omenimo naprej, da ta postava ni veliko vredna. Postava razločuje med rokodelskimi in koncesioniranimi podjetji. Vstop v rokodelsko obrt zahteva dokaz sposobnosti. V trgovstvu se zahteva dokaz sposobnosti le pri trgovini s kolonialnim, špecerijskim in materialnim blagom ter pri mešanih trgovinah. Obstojecih trgovin in obrti se to ne tiče. Obrtnik v tem zmislu postane lahko, kdo se je pečal vsaj 5 let z obrtom. Pri trgovskih družbah mora vsaj en član imeti dokaz sposobnosti. Pri konfekcijski industriji velja prepoved vzeti mero. Tudi ne smejo konfekcijonjerji obleke in čevlje popravljati. Učenec mora imeti spričevalo, pri rokodelcih tudi učno izkušnjo. Organizacija obrtnikov je po novi postavi veliko olajšana.

Proti zlorabi prižnico. Preteklo nedeljo je v Roznavi na Moravskem zapustilo okroglo 200 vernih kmetrov ondotno farno cerkev in to v hipu, ko je pričel župnik na prižnici govoriti o volitvah. Tako so se uprli kmetje politiziranju v cerkvi. V raznih drugih krajih so to posnemali. Ravno tako so zapustili na velikonočnih prazničnih kmeterje iz občin Svabenice, Račic in Avjezd cerkev. V Svabenici so šli kmeterje na pokopalische. Župnik je šel za njimi in jih vprašal, zakaj so storili. Neki kmeter mu je dejal: »V cerkvi se nam govorji o politiki, to pa imamo lahko doma. Ako naj čujemo politiko, gremo v gostilno, ali pa ostanemo doma.« Res pametne besede! Kaj, ko bi tudi štajersko-koroški kmeterje pričeli odločno borbo proti politični gonji v cerkvi?

Duhovniki med seboj. Lani je izjavil nadškof v Pragi, da ne more vzeliti na znanje obstoječe zvezne malih čeških duhovnikov. Povedali smo svoj čas, da imajo ti češki duhovni društvo, v katerem se podučuje vse drugo kakor krščansko pokorščino. Zdaj je škof torej društvo prepovedal.

2. t. m. po so imeli duhovniki svoj shod. Bilo jih je zbranih 200 župnikov in kaplonov, ki so zastopali 2000 duhovnikov. Knezoškofski tajnik je predlagal, naj se duhovni pokorijo in razpuščijo društvo. Nastal je velikanski nemir. Neki duhovnik je kričal, da so jezuitti krivi knezoškofskoga odloka. Duhovni so nato odklonili predlog, da bi se društvo razpuštilo. Od kmeterjev zahtevajo slepo pokorščino, sami pa je ne poznaajo! Morda vprizorijo češki kaplani še — štrajk.

Cesar je potrdil postavo o učiteljskih plačah, katero je sklenil deželni odbor koroški.

Izmuceni kmeterje. Nemški listi pišejo: Izmučene kmeterje na Rumunskem so pripravili s puškami in sabljami zopet „k miru“, — več stotin kmeterjev k večnemu miru... Upori kmeterjev v srednjem veku so veljali plemenitažom in oderuhom; ravno tako zadnji upori rumunskih kmeterjev. Kajti rumunski bojar (veleposestnik) in judovski najemnik smatrata kmeterje za delavno mašino, ki jo lahko izrabljata po lastni volji. Rimski posestnik sužnjev je imel vsaj interes, da so ostali sužnji zdravi, bojar in jud pa niti tegamata. In odkar so prihajale iz judovskih galiskih mest na Rumunsko velike zvezze oderuhov,

izgubil je kmet zadnjo upanje, da se mu zbolej položaj. Da so kmeterje obupali, ni bilo treba hujškanja ne socialistov. Nahujskala jih je edina revščina, ta grozna revščina, ki jih je potlačila na položaj tovorne živine. In v takem sledi se vzdrami bestijalnost. Sovraštvo pa postaše večje, ako pomislijo, da pripadajo plodnjih delu le onim, ki ne sadijo in ne žanjejo, ne poznaajo ne motike ne kose, — da mora kmeterje lakoto trpeti, medtem ko pelje bojar mesto lepo življene in nakopiči žid vedno vih zakladov... Od kmeterjev na Rumunskem je jemalo za posojila 60 do 400% obresti. Hih v rumunskih vaseh pa jih je 70%, zidan iz ilovke, 56.000 družin pa živi v votlim kot žival...

Dopisi.

Špitalič. (Druga smrdljiva cvetka bralnega društva.) Pred par leti je bilo pri nas vse dober in mirno, ker ni bilo hujščev, kakor so že Bog dandas. Že v lansko leto izišlih štev. „Štajerja“ čitali smo o znani trojici. Nam je se dopisnik onih dopisov neznan, vendar se polnoma strinjam z njegovimi trditvami. Do smo molčali, pa zdaj čutimo skrajno potrebo da spregovorimo v javnosti; kajti predvsem kajšnih klerikalcev presega že vse meje. Župnik in učitelj zabavlja čez trezno misleče kmeterje in prvi se že z prižnico drzne zbadati vsakega kmetja in v njegovih pobožnih bratovščinah in „Štajerja“, ta je po njegovemu sodbi odpadala naroda in brezverec. Bralno društvo je za svojega obstanka priredilo že par klavernih selic, od katerih je cvet bralno društvo ter deviških tercijalk posebno zadišal, kajti sedaj teh komedij so zelo obilno obdanli z blagovom. Neka zaostala devica in strašno pobedila tercijalka se je posebno ponašala s svojo rodnoščino, ter hodila zato v teatre katere prijajo naši farški podrepniki in je nastopila — „botrica“ a zdaj bi jo pa sama potrebovala da bi pa stvar ostala prikrita in v krasljivih lukvah bila kljuka odstranjena, jo je popisal čez avstrijsko mejo na Nemško za svoj ljubčekom, ali Bog si ga vedi kam. Njene očete je ta sramota zelo potrla in ga položila na bolniško posteljo. Za njo je to britka kušnja, za nas pa krasen poduk. Mi opozorili župnika, naj raje tamkaj utakne svoj namesto da se vtika v naše razmere in zanimali je čitanje „Štajerja“ kar vendar ni nič pačnega. Mi se čudimo župnikovi praksi, da on prvi zapazil dekliški žagnani stan. Hm hm. G. nadučitelju pa svetujemo da se drži svoj službe, in da naj ima skrb za boljšo od mladine na mesto da se peča s temi neumetnimi teatri in se vozi z „biciklom“ za narodno po drugih lušnih veselicah; kajti v tem meseču ne obstoji njegova služba ter to tudi nikoli ne moči nič ne koristi. Tudi naj bi s svojo bolo polovico milostnejne ravnal, ter s strankami jazneje občeval, kakor se sploh spodobi za inteligentnega cloveka. Toliko za danes. dr. kratek pa kaj več.

Zajklošterski spec. Dornova niže Ptuja. Dragi „Štajerc“, imati naznani, kako so nekateri odborniki po udružili, ko so imeli 6. t. komisijo. Bilo tako, kakor da bi Bog samo zaradi klerikalne vstvari. Vlačijo se od ene do druge stilne. 7. t. so se zjutraj ob 3. uri pripravljali na pot. Sel sem k nekemu prijatelju, in ko se vrnil, me je eden teh klerikalnih svinj napadel z dvema fantoma. To je sad klerikalna prvaške bande!

St. Jakob, Slov. Gor. Sprejmi, da „Štajerc“ kratek dopis tudi od nas. Kaže vsako dobro stvar preganjajo tudi tebe. Rabuzek je grozno hud nate. (Op. uredbi.) Mi pa na Rabuzeka prav nič, ker nam je skrbel že veliko smeha! Mi mladeniči pa zate zelo zanimamo, bolj kakor za klerikov. „Bralno“ društvo, ki ga obiskujejo neki zelo fantje. Le enega teh klerikalnih mladeničev pa povem. To je Matija Ziner, ki hodi tudi dragi „Štajerc“ v farovž tožiti. Pred kratkim župnika grozno nalagal. Pavil mu je, da mladeniči zelo grdo obnašajo, češ da govori v cerkvi z dekletami. Vsled tega je župnik iz petja odpravil. Ta tercijal vse izvoha po nese župniku na nos. Gre se menda

z boljša ter ne gre na kor peti ljubeznjiva Tončka, ker treba ne imata tak glas kakor medved kadar je lačen.

St. Jakobski fantje.

Iz Trbovelj. Oprostite, da se tudi jaz zglašam v vašem listu. Storil bi tega ne, ako bi naš tercijalk ne bilo, ki hodijo tako pridno janitom pete lizati, zlasti odkar nam je Peter preskrel misijon. Seveda, prve sposobnosti tercijalk so obrekovanje, laž in nesramnost. Čez nekake svobodomiselnega človeka lažjo, posebno pa že naročnike vašega lista. Omenim le slučaj ob priliki pogreba ponesrečenega ruderja Smodiča. Pogreba so se udeležili vsi uradniki in velika množica, kajti vse je obžalovalo zapaščeno deco. Le tercijalke in članice „Marijinega društva“ so klepetale in obrekovale. Fej! Upamo, da so vas misionarji boljšega podučili, — saj pa itak vemo, da postane tercijalka vsaka šele tedaj, kadar je že vse na svetu poskusila.

Padeški vrh pri sv. Kunigundi na Poharji. Ljubi Štajerc! Sprejmi tudi od našega zelenega Poharja pr vrtic, kako ga včasih naše Marijine devičice polomijo. Pred kratkim sta se ga bili devičiči prav pošteno, nasrkalci zraven enega fanta; pili so črez polnoči, da so končno mogli v metlo piskati. In to se je že večkrat zgodilo pri nas. Posebno edna od tistih je K. O. Gosp. župnik kaj porečete k temu? Dekličice ali devičice — noričice če vsakemu fantu verjamete!

Maribor in Celje. Kar miši lovi, mačka rodi. Tako se nam dozdeva dr. Lovro Gregorec, kanonični in dekan pri Novicerki. Ko smo med drugimi članki v časnikih o kaplangu Schreinerju zdaj v Dobrini brali, kako se on čez druge povzdigne in jih ponižuje, na to pa še beremo v 12. in 14. štev. „Štajerc“, kako ga enakovredne črne vrane zagovarjajo, smo se nehoteli začenili, da se je dr. Gregoreca nekdajna velika politika, zvijača, nemirnost po dolgem mirovanju zopet — vživila. Kedti bi se tega bil misil, da bo kanonik Gregorec tako predzrno kaplana Schreinerja zagovarjal, in vse pritožbe zoper njega kratkomalo in trdovratno vtajil! — Tedaj dobro, da bo g. Gregoreca veselje prihodnjih nesreč, nerednost svojih podložnih zakrivljen in jih umivati, ga vprašamo, se li še kaj spominja na svoje nekdajne strašljanske viharne čase, ko je kot urednik „Slov. Gosp.“ pihal kakor bora, ko je dan in noč z „nemčurji“ opraviti imel, ter jih takorekoč na zobe prežekaval in zabičaval, da jim bo že pokazal?! Ali se še spominja na dopise, kojim je vedno rad „neresnice prideval“! Ali še ve, kako sta mu njegov knezoškof dr. Stepiščig in tega dvorni kapljan g. Žuža napotni hodila, ker nista zagrizena soročnika Nemcev bila? Ali mu je že znano, koliko težav, in hudič trepetajočih ur zaradi svojega nemira je on pri obravnavah prestati moral? Ali ima še v spominu, kako je med drugim nekega učitelja obdolžil; a kaj je potem bilo, to prizanesemo. A vhunc straha in tepeha mu je napravil vpojeni stotnik (Hauptmann) Seidl, kojega je Gregorec tudi razrazil. Takrat je šlo za njegovo kdo, kaj ne! Pravdo zgubljeni bi bil prišel ob svojo čast in plačal tri tisoč goldinarjev. Vsi časniki so pisali o tem procesu, in vse je o tem govorilo. Gregoreca so zagovarjali njegovi črni pajdaši, a posvetni pa stotnika Seidlna. Ko se je usodna ura njegovega globokega padca že bližala, kar je že slutil, takrat se je hočeš nočeš na milost in nemilost — ponižal, stopil je trepetajo po rasti mali možek pred velikega nasprotnika Seidlna, ter mu ponizno predlagal — poravnava (Ausgleich). Dobroščeni stotnik ga je uslušal, in grozna obravnavna je odpala, Gregorecu pa se je težki kamen od srca odvalil. Njegovi jednakom nemirni črni gardi ta sprava ni bila volj, zato so se nad njim hudovali in že njim norčevali, pa drugi lahko blebetajo, a nesreča bi bila pa le njega zadela. Duhovniki so njegove fotografije raznim šaljivim časnikom pošljali, ki so ga pred velikim Seidlnom slikali kakor malega otroka, ki svojega očeta milo za odpuščanje prosi. Od tistega časa je Gregoreca pogum zapustil, nemčurje preganjat, in dejal je: Zdaj pa nej še drugi politikujojo, jaz imam že zadosta! Iz res začel je kot splačan mirovati in sedaj kot dekan v Novi cerkvi svoje bišče viharje premišljaje in mogoče tudi obžaluje.

— Zdaj nas pa naj kanonik ne sili, ves prah od te panjih shranjenih Slov. Gosp.

odpraviti, ter se celo leta v „Štajercu“ ž njim pečati ali pa veliko knjigo napisati. Minulo je od tistega časa okoli 25 let, nastopili so drugi njega vredni uredniki Slov. Gospodarja, ki so enako ljubi mir kalili. Najhujši od vseh je sedaj dr. Koroča črna, pogubna duša, ki hoče vse prepoloviti, zato so se posvetni Slovenci edino zaradi njega od duhovnikov ločili, če bode res tako vstalo? — Kakor je Gregorec svoj čas ljudi vznemirjal in ogenj delal, tako sedaj napihneni, bahasti Koročec in, kakor je prvi hudo propal, taka usoda bo enkrat velikega mojstra zvijač in laži, Koroča, zadela. Solon! Solon! Solon! — Konečno kaj poreče Gregorec kot bivši veliki prijatelj celjskih Slovencev k temu, ko je Narodna stranka dne 25. marca v Vojniku zborovala ter kandidata Robleka predlagala, se ni od duhovnikov iz Vojnika, Frankolovega, pa tudi ne iz Novecerke nobeden udeležil in programa razložiti motil ali kaj kritikoval, dočim se „nedolžni“ zasmehovalec, obrekovalec in nemirnež kaplan Schreiner, pa tudi njegov zaščitnik župnik, ki mu vse prepusti in še pomaga, se nista najmanj sramovala, svojega mežnarja kot „vohuna“ na volilni shod dve uri daleč v Vojnik navlač poslati, ter v Gospodarju v 14. štev. vse drugače, ja samo zasmehovanje, poniževanje, obrekovanje in laži napisati, kar Domovina v 39. štev. „pobalinsko in farizejsko“ imenuje? Toraj Gregorec in Kukovič, bodeta-li tudi sedaj vse negirala in vašega „ljubljenčka“ Schreinerja poveličevala?! Nesramnejše ko vsi skupaj pišete in eden družega umivate in se perete, tembolj se sami črniči in sami izdajate. Kristus je rekel: Le hudočneži zamorejo hudočnogovoriti in hudočnež zagovarjati.

Iz Podrsede. Dragi „Štajerc“, prosim te lepo, naklesti še enkrat tega ptiča Vapotiča. Odkar Podrseda stoji še nismo imeli takega župnika ko je Vapotič. Prinesel je seboj dva želodca z daj mu že tretji raste; poje vse, kar so farani darovali o Vsestarih za maše, za verne duše itd. Ko je šel na britof na vernih duš dan si je računal za pot 30 kron; s tem smuk v tretji želodec. Za spovedne listke je računal vsakim 10 kr. in nekaj tega je že šlo v tretji želodec; pri izprševanju spovednih listkov se je tako drl nad farmani, da so do pol trga slišali; krepki može mu niso hoteli biti tih, zato jih je dal na sodnijo, pa kaj — na sodniji je dobil dolgi nos, tako da se ga je mogel vsaki na cestiogniti, da ga ne bi z nosom sunil. Računal je od enega otroka, ki se je mrtev naročil, ko ni zvonil ne škropil, ne na britof šel, 3 krone 40 v., in — smuk v tretji želodec. Pred sv. Jožefom je bil krst, pa se je zopet z botro sporekel, tako da jo je potem pod dva ključa zaklenil; je že zopet na sodniji! V farof ne pusti nobenega farana, vsakega v loji pristriže, ker ga je sram, ko so vsi stoli nmanzani od bratovljev otrok; tega se pa ne spomni, da je farmanov farof. Vbogi kaplan že ni bil od novega leta pri njem v farofu; pa še tedaj bi bil skoraj tepen! Tako dela Vapotič in ne ve, kaj se bo žnjim godilo ako se ne pobere iz Podrsede.

Kapele pri Brežicah. Ker je povsod volilna borba zdaj na dnevnem redu tako je tudi tukaj pri nas v Kapelah. Mi Kapelani smo bili še dobro edini, dokler ni prišel k nam župnik Karol Presker kateri pri vsaki volitvi na vse viže agitira. Dobil je z večjim trudom še nekaj nerazumljivih kmetov, kateri mu na roke grejo v toliko, da misli z njim na zmago v Kapelah, kar pa nikoli ne bo. Ko je izvedel, da ga naš list „Štajerc“ umiva zaradi nepotrebnih fehtarij po fari, je na cvetno nedeljo haplal iz prižnice v cerkvi, da ga je neka oseba dala v „Štajerc“ radi pobiranja za podobo Matere Božje, ter je rekел, da on čisto gotovo dobro ve za osebo, ki je to „Štajercu“ naznanila, da tam tista hiša nima božjega blagoslova in ga tudi nikdar imela ne bo. Pravil je, da je več farmanov že leto imeti nazaj v tronu narejeno podobo Matere Božje ne pa samo slikano, ker je dal njegov prednik žup. Gabec res lepo podobo vzeti iz trona, tisto mesto zazidati in naslikati podobo Marije, seveda brez vsega sporazumljjenja z farmani. Ko je prišel župnik Presker v Kapelo, zvohal je takoj, da farani govorijo o tem, da jim je bila prva podoba Marije bolj všeck kakor zdaj ta slika. Kakor večino vsaki črnosuknež, tako tudi Presker je skušal kako napeljati ljudi za novo podobo, ker farmani so govorili le o škodi prej-

šne podobe in žezele taisto raje nazaj v tron, kakor pa to sliko. Toraj dobro: začela se je zopet nepotrebna fehtarija. Kakor rečeno, prejšna podoba Marije je lepa, naj bi se nekoliko prenovila in dobro bi bilo ter bi ostalo 1000 kron; tisocakov pa gotovo naši farani nimajo preveč. Pa še nekaj se je bil Karlek zmisli. Da bode dal tla v farni cerkvi razkopati potem pa na 50 ali 60 cm. z zemljo nasiplati potem vse presliskati ter po vsem prenovljenu pa bode povabil škofa, ki nam bode cerkev posvetil; zdaj je samo blagoslovjena, ne pa posvečena. No vidite ga koliko prednikov ni teh „kunsti“ znašlo! Naša cerkev je na najvišjem griču cele fare lepo vzidnjena; on jo pa še bi rad nekak napisal. Zoper to so se pa vendar mu očitno farmani vstavili in rekli: čemu še to? kakšna bode potem simetriji? potem bodo prenizka okna, prižnica, previsoka pa spovednica, ki ne bo mogla stati pod korom potem bi se moralo po štirih plaziti pred oltar. Toraj s tem je prenehal, ali je pa samo v tem času, dokler se volitve izvršijo, na to neumnost pozabil. Tudi razpošilja po šolskih otrokih klerikalne liste staršem na dom, o katerih upa, da bodo na njegovi strani ob času volitev. Vsaj se je na cvetno nedeljo med drugimi meštarjami sam izrazil v cerkvi, da je popolnoma prepričan, da je čez polovico Kapelčanov (?) „pametnih mož“ na njegovi strani. Preskar, se farbaš — boš videl koliko bo res teh „pametnih mož“, ki bodo po tvoji volji volili! Tako so govorili možje takoj pred cerkvijo. Rekel je tudi, da mu nič ni za kandidata Benkoviča. Toraj zakaj mu pa je? Zmirem ima volitev na jeziku, ne vemo res, za koga pa agitura ta župnik? Morabiti pa za doktorinca z Bizeljskega Majd. Joh.? A Kapelčani smo hvala Bogu zdrave pameti, smo spoznali kam pes taco moli, smo tudi takoj skoraj do kraja obenem vse izšle številke „Povsavske Straž“ poslali nazaj, ker brežiški generalni štab dobro poznamo, ter hvalili bomo že sami tistega, kateri je hvale vreden. Obiskali bodo in kupovali pa vedno pri tistih, ki nas bodo z dobrim blagom postregli. Tako delajo vsi tisti, kateri le samo „svoji k svojim“ vpijejo.

Iz Zibiki. Nekaj novic vendar moremo poslati iz Zibiske doline. Na Velikonočni ponedeljek je bil velik shod na Tinski gori pri Zibiki. Zbrala se je velika množica ljudij. Prvi so prišli zaradi službe božje, drugič zaradi ugodnega vremena in tretjič zaradi političnega zborovanja, katerega je predstavljal „častiti“ g. dr. Koročec in njegovi sotrudniki, n. pr. Franc Smole po domače Ljubše in cerkveni ključar iz Zibike. Sel je dne 19. marca na javni shod v Šmarje pri Jelšah, da bi se s tem bolj seznanili s sotrudnikom političnega društva, ki tolko zastopijo kakor zajec na bogen. Imenovana na August Copf Steklas iz Šmarja prišla sta tudi sem na Tisko; pa ne zaradi službe božje ampak meštarit in nagovarjat naše umne Zibiske može, da bi volili za poslanca dr. Ant. Koročca iz Maribora. Enoglasno se je govorilo: mi bomo volili katerega bomo mi hoteli, ne tega ko vi silite, boljše bi bama bilo, zavihana možička, da sta prišla na ta hribček da bi bila Marija Tinsko počastila, ne ko sta zunaj vola pasla. Po dokončani sv. maši se je res ljudstva veliko skupaj zbralo pri mežnarji na Tinskem. Prvi je Avgust Copf, posestnik iz Šmarja, na ves glas predstavljal kandidata dr. Koročca. Na to pristopil gošpodki ki rez ugodno zna govoriti. Odkrili so se nekateri brezumni, n. pr. naročniki „fihposa“. Medtem časom, ko je gospodek kmetičom besedo za besedo na srce predstavljal, sta pač veliko skrb imela Anton Čander po domače Šauk, seveda cerkveni sluga, organist in občinski tajnik Mihail Leskošek, ko je neki fant se s fanti pogovarjal in se rabilo smejal, zavpil je Čander, tako da so mu lasje z glave pali: kaj ne boš tiho, če ne te bom zapisal. Na to išče hitro papir in svinčnik, seveda pripomoči mu more tudi Mihail Leskošek, ki je tudi papirja priskal, misleč ko bi se enemu zgubil, listek kje pri dobri kapljici vinca, da ga vsaj drugi namalanega ima. Ali naznanimo ti pa tudi Čander, da pa metne izobražene može ne napadaš več, ker drugače te še bomo drugič hujše pritisnil!

Možje iz Zibike.

Sociča pri Polzeli. Že dlje časa opazujemo in beremo v klerikalnih hinavskih listih, da se

naš župnik Joža Atteneder v tukajšnjega učitelja zaganja in ga takoreč hoče pred ljudstvom ob ugled spraviti. G. učitelj T. K. pa naj bo ponosen na to, če ga hinavci obrekajo, saj so ravno farizeji in njih podrepniki tudi Kristusa napadli in niso mirovali pred, dokler ni bil križan in umorjen in zdaj ga pa kot Boga proslavlajo in se zato sami sebe po zobe tolčajo. Da bi pa temu g. učitelju, kateri je celo svoje življenje v podku naše mladine posvetil, temu grdemu napadu ušel, mu podarimo tukaj nekaj podatkov, katere naj uvažuje in to točno izpolnjuje: 1. Ob času velikonočnega izprševanja naj župniku za spovedni listek v roko stisne dvajsetkranski zlat. 2. V postnem času naj podari za križeve pote dvajsetkranski zlat; 3. Na veliki četrtek, petek in soboto naj položi na eno stran božjega groba en jersbas in jajec, na drugo stran pa en škat fine čiste pšenice, ter naj spusti v nastavljenem denarno pušico zopet dvajsetkranski zlat; 4. V maju naj plača za tako imenovano „Majnikovo andoht“ dvajsetkranski zlat; 5. Ob času pšenične bere naj žrtvuje dvajsetkranski zlat; ravno tako mesto vinske bere v jesenskem času; 6. V decembru vsacega leta naj durnje za „svitance“ dvajsetkranski zlat; 7. Isto tako naj postopa na koncu leta pri plačilu za cerkvene stole, katere so farmani pripravili in plačali; 8. Nikdar pa ne pozabi se vpisati v III. red. Za štrik naj plača zopet dvajsetkranski zlat; 9. Tudi mu priporočamo med letom plačati maše za dobro majno. Ako g. učitelj naše gori navedene navete uvažuje in jih splošnjuje, zagotovimo ga, da ga bo Joža v vseh avstrijskih nemških in slovenskih klerikalnih listih za vzor vseh kataličanov proslavljal, in in njegova srečka izključena, da pri papežu korake nastopi, da bode za svetnika proglašen — kakor sveti verni Tomaž v koledar pride (seveda v klerikalni). G. Učitelj: Probatum est!

Opazovalec.

* * *

Št. Jakob v Rožu. Dragi „Štajerc“! Še enkrat ti nekaj poročam od Št. Jakoba v Rožu in od našega g. župana, ki je strašno dobrí oče. Jaz mislim, da ni takega dobrega župana v dveh ali v treh glavarstvih ali v celiem našem cesarstvu. Vsač tako rad pomaga reyevu! celo k enemu posestvu. Res, da si je kupil nekaj posestev ali pa — pozor — da bi se za njegove mladiče premalo ne hodilo ali pa vendar počakal bom na posestvo. Nemara da jim kaj ostane. Tri leta sem bil delavec v predoru; bil sem poškodovan dobil sem hvala Bogu nekaj podpore na mesec, da sem še lahko mogel mojo družino in mojo bolno mater naprej preskrbiti. Ta dobrí oče župan so mi bili nidič, da so mi odjedli celo polovico. Tako skrbijo naš župan za uboge ljudi. Ni čuda, da je prišla uboga beračica prosi za čevlje, mati Kobenterjeva ji pa je dejala: zdaj po zimi ni kač. To je lepa reč! Kranjskim vna-vrženim študentom so pa pustili čevlje popravljati. Imeli so vsega dosti, jesti, pivo in pa še vino. Domači človek pa, kateri dela celo njegovo življenje v svoji občini, pa nič ne dobi, naj bo kar hoče. Počakal bom na tiste posestvo katerega mi je nepominov. Če ga dobim, ga bodem precej prodal in denar bom k „narodni šoli“ dal, — brez vse skribi!

Novice.

Volilci! Kdor še ni pogledal, ali je zapisan v volilnem imeniku, naj to nemudoma stor. Kdor ni vpisan, naj takoj reklamira. Pripravljajte se!

Klerikalne spremembe. V južnih deželah živi mala živalica, znana pod imenom kameleon; živalica ima čudočito lastnost, da spreminja svojo barvo... Taki so tudi naši prvaški klerikalci! Vsak dan nam prinese to ali ono novico, ki nam kaže njih politične spremembe. V kmetskih okrajih so prvaški klerikalci zelo vneti za kmeta. Edino z ozirom na sedanje volitve so ustavnili svojo „kmetsko zvezzo“. Ali zatajiti niso mogli svoje nature in tako vodijo to „kmetsko zvezzo“ skoraj izključno advokatje in farji. Tudi so kandidati te „kmetske zvezze“ — dohtarji, farji, hofrati. Prva sprememba! Na

deželi delujejo ti politični kameleoni seveda proti naprednjakom in socialistom z najhujšimi lažmi. V Mariboru — govoril se, da tudi na Koroškem — pa se vežejo s socialisti. Zopet sprememba. In tako bi lahko našteli celo vrsto takih sprememb. Politični kameleoni so naši klerikalci, — kamor pridejo, spremembo svojo varovali. In takimi političnimi kameleoni naj bi zaupaljo ljudstvo svojo usodo? Ne, — kmet na voli kmeta in vse drugo je neumnost!

Klerikalno „gospodarsko delo“ se kaže prav lepo v gonji proti c. k. kmetijski družbi. Komaj so se pričeli kmetje malo zanimati za svoj obupui položaj, komaj so pričeli pristopati številne k c. k. kmetijski družbi ki je za kmete potrebna kakor vsakdanji kruh in že so pričeli klerikalci hujskati proti tej edini kmetski organizaciji. Zakaj neki? Izključno zato, ker ne vedo kmetsko družbo prenapeti prvaški kaplani temveč kmetski gospodarji in ker se noče kmetijska družba pečati s prvaškimi straničnimi napisi, temveč se peča edino z gospodarskim delom. Zato kričijo Korošec in njegova druhal: Zato so si tudi ustavnili svojo bedasto „kmetsko zvezzo“, v kateri nimajo kmetje nič za goroviti, temveč le za kimat, kadar govoriti kakšni Korošec... Vsak otrok razume, zakaj se gre tej gospodi. Na hrbtni kmetov hočejo priti do lepih službic, do lepih naslovov in lepih dohodkov. Na občnem zboru kmetijske družbe v Gradcu je zahteval Korošec podrepnik župnika iz Studenca 6 sedežov v odboru za prvaške hujšake. Skoraj vši drugi zastopniki Sp. Štajerske so se tej nakani le smeiali, kajti vsakdo ve, da je kmetijska družba v najboljih rokeh. Fajmošter pač ni vedel, kako morajo odborniki delati in koliko morajo žrtvovati! Vsako leto morajo najmanje 12 krat v Gradec in to na svoje troške. Ali prvakom se gre za hujškanje in za ničesar drugega. Ko so vtemeljevali zastopniki sp. Štajerskih filijalk svoje važne predloge, so ti farčki nakrat jezik za zobni držali. Delati za kmeta, to jim ne diši! Kmetje, osvobodite se teh ljudi, — in bodočnost hode boljša!

Iz Spodnje-Štajerskega.

Nemški uradniki so prvaški druhalni trn v peti. Zdaj šumi po gozdovju klerikalnega časopisa in ti listi napadajo nešramno nekega poštnega uradnika. Zakaj? V službi, med preobilnim delom so se drenali ljudje k oknu in v razburjenosti je dejal: Ne rinite se vendar tako kakor ovce! Za to malenkost napadajo, psujejo in denuncirajo farški listi zdaj uradnika. No, ta beseda je torej smrtni greh. Ali mi vprašamo: 1. Ali je to malenkost, ako krade poštni uradnik Schwarz denarje? — 2. Ali je to malenkost, ako zlorabljo prvaški uradniki uradno tajnost in povedo imena naših naročnikov farjem? — To niso malenkosti, to so res grehi in za to se raje brigajte, vi prvaški hujškači!

Mariborski prvaki so znani kot najhujši nazadnjaki in politični breznačajneži. Pretekel nedeljo so dokazali še očitne svojo politično breznačajnost. Imeli so nameček nek „zaupni shod“, na katerem se je govorilo o kandidaturi za mesto Maribor. Prvaški profesor Verstovšek je bil zato, da postavijo prvaki v Mariboru lastnega kandidata. Prvaški dr. Rozina pa se je zavezal za to, da glasujejo prvaki raje za socijalnega demokrata. Končno je bil sprejet s 5 glasovi večne predlog dr. Rozine. Torej: tisti prvaško-farški hujškači, ki so nazadnjaški v dnu svojega srca, katere vodijo skoraj izključno duhovniki, ki bi morali biti torej sovražniki socialistov do noža, — ti hujškači bodo glasovali za socialistično, samo da premagajo nemško-naprednega g. Wastiana. Posrečilo se jim to ne bode. Ali za večne čase se mora pribiti, da se zvežejo prvaški klerikalci makari s hudičem, samo da ugodi svoji gonji proti nemštvu. Fej!

Velikanski škandal in sv. Bolfengu v Slov. Gor. Govorce, ki se razrijočajo o tamoznemu župniku Jos. Ilčiču, so pač izredni škandal. Ne vemo, koliko resnice je na stvari; sicer pa ima sodnija že celo zadevo v roki in preiskava bode dognala, kaj je resnica. Govori se, da je uganjal župnik s šolskimi otroci grozovite reči v farozvu. Res je sicer, da se vpliva od gotovih strani na starše, naj bi pripravili otroke, da molijo, — ali ako prime sodnija stvar resno in brezobjorno v roke, potem bode prišlo vse na dan. Izpre-

govorili bodo smo še mi! Zanimivo! Žudi, kaj govoril 16letna deklica o župnikom s še „čednostih“. Kaj je s Petkovo Mico, ki je pa zlasti župniku že prestara? Vse to treba preiskati! Zanimivo je, da se je že davno v temembu zadeli na cerkveno oblast obrnilo, ali ta obla dež je molčala in — zdaj vidimo posledice. Zdati nimivo je tudi, da je župnik še danes v slušu v in da sodnija še ni ničesar ukrenila, da bi je postavi zadoščalo! Vemo, da je preiskava v Mst je riboru in zato zahteva vsa javnost, da se ljudstvo potolaži — z resnicami!

„Stajerc“ in Kaukler. Zakonska Kauklerjev in njih pomagač Košir, zlasti pa interesantnoslovenska gospoda, so delovali na to, da napravi učiteljšanski društvo veliko komedijo. To društvo, s katem nismo imeli nikdar kaj opraviti, izjavilo je sviral Bogočenje nad „Stajercem“... No, dobrozirati Gospode, ki igrajo vlogo zaščitnikov Kauklerjev! Jevih, se pač motijo, ako nas mislijo s takinprša neumestnimi, brezpomembnimi skeplji v zadrig je spraviti. Ogorčenje je tudi prav lepa stvar, arogčen — ogorčeno je ljudstvo nad tistimi, ki znoti nemarajo svojo službo, ki se počijejo med poslovkom od prekročenih nočij in ki psujejo kmete! z „osli“. Bokažite, da smo poračali nere... Tnico! Kaukler, Kaukler, mi vemo še marsik 2,7 Neodvisni nadučitelj, ki noče delati s podre. Ak niki, pač ne bi trpel, da zarohui mladi Košir pa konferenci nad svojega tovariša: Držite jezikatevi ničesar ne veste! Kje bi bilo mogoče, da kaj i mandira nadučitelj celo šolo na strankarski shod, Kmetje so se čudili nad temu, da so izpozvali S na vabilih Kauklerjevo pisavo in videli na zahodu vse komandirane učitelje prihajati. Takinja se ne dela, gospodje! Košir naj bi raje zvezek korigiral! Toliko za danes. Mi ljubimo učiteljska stan, ker smo napredniji. Ali grajati hočemo P i naprej, kar je gailega, naj si bode potem pnelo duhovnikih ali učiteljih. Pa basta!

Iz Kapele pri Brežicah nam poroča poštarnic kmet: Žalostne velikonočne praznike nam je prekrbel naš Karlek Preskar. Veselili smo se bil praznikov kakor vsak kristijan. Upali smo, da žarnas bode župnik raz prižnike razveselil z lepžar pridigo o vstajenju Izveličarja. Ali zmotili smo se! Preskar nas je raje za pisanke opsoval, da smo brezverci, ker čitamo „slabe“ časnike, n. p. než „Stajerca“. Ali Preskar, pomiri se! Čitali smo Z „Stajerca“, predno si bil tukaj in čitali ga boščeremo, ko te ne bode več v Kapeli. Preskar je v tudi rohnel, da človeku, ki bere „Stajerc“ Z spoved in maša nič ne pomagata. Vprašamokas kdo je kriv, da vera peša? Seveda, Preskarju spra gre zdaj za volitev in zanj je le tisti „dobrov. kristjan“, kdor se navdušuje za dr. Benkoviča vrg Mi kmetje pa nismo več tlačani in bodem v prišli svojega kandidata!

Prvaški dr. Stor, znan po svojih finih modnih irkah, se je pritožil proti sodbi, s katero je blam obsojen na 50 K globe, ker je delil klofutra k. Ali pritožba je bila zavrnjena in Stor mora plačati!

Od Velike nedelje nam piše prijatelj: Neko bodalost moramo povedati in sicer o našemu m. se sijonu, ki se je vršil pred Velikonočjo. Evidenca misijonerjev, o katerem smo mislili, da je pa vrs zdravi pameti, je pridigoval, da taki otrok, biskupa hodi v nemške šole, postane „butli“. Kaj pa črnik torej ti postal, ti in tvoji tovarisi? Ni res, da v l. papaš sedaj beli kruh, katerega ne bi imel akeša ne bi hodil v nemške šole? Kar je nemškega zloto mu je bilo strašno; v njegovi pridigi je prav vendor nemške izraze med svojo pridigo n. pr. i. Das ist nicht schön, das passt nicht für dicto go. i. t. d. Kje pa si se naučil take izraze? Drugbar krat pridiguj kaj takega kjer hočeš, le ne e za Božjem tempeljnu. Posnemaj rajnega škočenja Slomškove besede, katere pravijo: več jezikosemi znaš, več velja!

Mežnar Conder kot agitator za Koroščobu Piše se nam iz Pristove: Ta Conder, to vam žožni mož! Na zadnjem shodu, ki se je vršil na Velikonočni ponedelek na Tinskem, je ta mož na tej kmetom, od katerih živi, od katerih je odvisna tudi, kateri ga lahko z brcami odpodijo, — grobilo je takole: „Kdor izpregovori eno samo besedilomini zapisal ga budem in gerihti izročil.“ Vprašam se n kmete, ali živi mežnar od njih ali ne? Ali pa župljem jemimo kmetje mežnarja za vohunsko, policijskotopot službo? Ali tega ne! Mežnar nas ne bode komaj posvetimo!

in da mu ne brani, kadar se potegnje zato, da bi vpoštevala tudi javnost njegove interese. Kajti treba je naglašati: Naj bodita mož in žena še tako pridna, vendar ne bodela spravila gospodarstvo naprej, ako ni zakonodaja taka, da dobito naša zemlja, naše delo naša polja potrebuje nega varstva in pospeševanja.

In zdaj si predstavljam gospodinjo, ki pada mož v roko, kadar se hoče udeležiti javnega življenga, — ženo, ki gleda pri volitvah, da se ne volijo može, kakor jih potrebuje kmet zase in za svojo družino, ne pa kakor jih potrebujemo politične stranke. Taka gospodinja, naj bode že tako pridna, škoduje s svojo neumnostjo več, kakor bi pridelala, — ona se zagreši naravnost proti lastni krvi, to je proti svoji deci, kajti kriva je, da se mož ne more braniti!

Vemo dobro, da se vpliva na žene, kadar se ne more moža pridobiti, da bi izdal svoje lastne interese. Računi se na lahkovernost žene, in se jo straši ter vabi z čeznaravnimi stvarmi, da bi se jo nahnujskalo proti lastnemu možu. In potem je nepokoj v hiši, mož pa je prisiljen, da poneha preprič, podati se in prezirati svoje interese ravno v najvažnejšem času volitev.

Pozneje pa jokajo take ženske čez slabe čase. Bolje bi storili, ako se obtožijo s a m e, kajti same so s svojo neumnostjo preprečile boljšanje razmer.

Hvala Bogu, da je v naših vrstah, — to je v vrstah tistih mož, ki se borijo nevstršeno za obdržanje svojega gospodarstva — dovolj žensk, ki se ne pustijo nahnujskati, temveč ki dajejo svojemu možu še poguma, da vstaja v boju. Krepko gospodarskega mišljena doma, krepko kmetijskega prepričanja na zunaj, — to je razmerje, ki nam daje upanja na boljšo bočnost.

Kdor ima le količaj zdrave pameti, bode priznal te resnice. Naj bi jih žene tudi pri volitvah vpoštevale. Žene so središče družine in od njih vpliva je odvisno, ako bi postalo za nas kmete in obrtnike enkrat bolje. Ne pozabite, da bodo morali otroci, katerim ste dali življenie, enkrat svoj kruh sami služiti. Srečni oni, ki jih morejo obdariti z denarjem. Ali koliko je takih? In ko bi to tudi vsi zamogli, bi to se ne bilo sredstvo, da se zasiguri bodočnost otrok. Skrbeti moramo za deco tako, da bode za vedno pre-skrbljena.

Obraćamo se s temi besedami do naših žen na deželi. Volitve so pred durmi! Treba je, držati skupaj, mož in žena, da dosežemo zmago pravične naše stvari. Ne pustite se zapeljati s strahovi naših nasprotnikov. Največji strah je gospodarska revščina in ta trka na naša vrata. Pregnati moramo ta strah. To je naša delžnost! In nobena žena, ki ljubi svojo družino, ne bo zanemarila to dolžnost!

Gospodarske.

Gnojenje vinogradov. Vsaka rastlina, torej, tudi trta, potrebuje za svojo rast, za svojo roditvenost in sploh svoj razvoj raznih snovi, ki jih jemlje deloma s svojimi listi iz zraka, deloma s svojimi koreninami iz zemlje. Imenujemo jih redilne ali hranilne snovi. Od teh snovi so najvažnejše: fosforova kislina, kalij in dušik, ker je od njih najbolj odvisen razvoj trte in jih torej trta največ potrebuje. Znano je, da pospešuje fosforova kislina posebno roditvenost trt, kalij sladkost grozja in dušik rast trt. Samoobsebi je umetno, da z vsako trgovijo, z vsakim obrezovanjem s podobiranjem itd. odtegnjemo trti in stem posredno vinogradni zemlji posebno omjenjene tri snovi, tako da mora dočinka zemlja v tem oziru biti vedno bolj revna. Če torej zahtevamo — in to bi moral biti v umnem vinogradništvu pravilo — da nam trta leta za letom enako raste in rodi, in sicer kolikor mogoče največ in trajno, moramo ogledati posebno trdi na to, da vinogradniški zemlji nadomestimo vse one snovi, ki smo ji jih s trgovijo itd. odtegnili. To se godi s pravilnim gnojenjem. Kar je veljalo o stari trti, velja še posebno o novi, ameriški trti, ki zahteva, če naj se uspešno razvije, mnogo hranilnih snovi. Z raznimi preiskavami se je dognalo, da se vinograd, kjer se prideluje po 50 hl vina na 1 ha, torej pri srednji letini, odtegne

a) z grozdjem,	1. fosforove kisline	9·5 kg
s pečoji, peškami	2. kalija	39·0
itd.	3. dušika	20·0
b) z rezjem, listjem in drugimi	1. fosforove kisline	17·0 kg
odpadki	2. kalija	52·5
torej skupaj:	3. dušika	97·2
	1. fosforove kisline	26·5 kg
	2. kalija	91·6
	3. dušika	117·2

Od tega se seveda zemlji malo vrne, kajti le malo je tako pametnih gospodarjev, ki bi vse odpadke v trgoviti (tropine, peške drožje itd.) in pri obrezovanju (rezje, listje, zeleno mladje) kolikor mogoče spravljali v mešanc ali gnoj in ob prilik zoper vinogradu vrnili. Zato pa moramo na drug način, torej s pravilnim gnojenjem nadomestiti zemlji vse odvzete ji snovi, da moramo jih celo ponuditi trti še v obilnejši meri, da jih pri ugodički vremenskih in drugih razmerah lehko kolikor mogoče največ porabi in nam da najvišo množino pridelka. Pri tem pa ne smemo pozabiti računati, namreč, ali se nam res obilno gnojenje izplačuje; zlasti pa ne smemo postopati pri gnojenju enostransko. Trta jemlje namreč one tri prej imenovane redilne snovi v gotovem razmerju, in sicer na dva dela fosforove kisline tri tala dušika in tri in pol dela kalije, in je torej vselej množina pridelka od eno snovi, ki je v najmanjši množini trti na razpolago. Če bi n. pr. dal v zemljo na dva dela fosforove kisline 10 delov dušika in 15 delov kalije, bi ne dosegel dosti ali prav nič več pridelka, kakor če vzamen le tri dele ali nekaj malega več dušika ter tri in pol ali štiri dele kalije; kajti vsled premajhne množine fosforove kisline ne more trta drugih gnojil več užiti. Gnojenje torej ne sme biti enostransko, in to se ravno pri nas pri porabi umetnih gnojil pogostoma godi, ker je v tem oziru vinogradnik še veliko premalo poučen. Tretje načelo pri gnojenju vinogradov je, da naj se gnoji rajši malo in večkrat, s hlevskim gnojem vsaka tri, kvečjemu štiri leta. Kdor gnoji bolj poretkoma in daje gnoj v večji množini naenkrat, ta sam sebi in trti škoduje. V prvih letih bo namreč trta imela toliko hranil, da jih ne bo mogla porabiti, in vsled tega jih izgine mnogo z dežjem v globočino, kjer so za vselej izgubljena, v zadnjih letih bo pa trta strada. — Kterga gnojila hodijo pri gnojenju vinogradov v poštov? Najbolj znano in najbolj razširjeno gnojilo je hlevski gnoj. Ta gnoj je tudi največ vreden, ker ima tri imenovane hranilne snovi v sebi, in sicer ima 100 kg dobrega, predelanega hlevskega gnoja približno 0·16—2·7 kg fosforove kisline, 0·40—0·50 kg kalija in 0·34—0·50 kg dušika. Seveda ni kakovost gnoja vedno enaka. Dobro in z dobro krmo rejenje živila bo dajala bolj močan gnoj. Posebno je pa vrednost gnoja tudi odvisna od pravilnega spravljanja in pravilne priprave. Tam, kjer so gnoj v vetru in solncu suši, ali pa tam, kjer mu dež izpira najvredejše snovi in jih v obliki gnojnici odnaša v cestni jarek ali v potok, tak gnoj nima dostikrat več vrednosti kakor suha strelja. Gnojilje mora biti torej tako napravljeno in gnoj tako shranjen, da iz njega ne more nič ali le prav malo uiti. Hlevski gnoj ima pa poleg svoje gnojilne vrednosti tudi to dobro lastnost, da zboljšuje zemljo v fizikalnem oziru, da jo namreč rahlja, pomnožuje spretinno in da se pri razkravanju organskih (rastlinskih in živalskih) snovi razvijajo plini, ki pospešujejo zopet razkravanje zemlje same. Zato pa se brez hlevskega gnoja v vinogradih ne more izhajati in se ne da popolnomoma nadomestiti z umetnimi gnojili, pač pa se njegov učinek s porabo umetnih lehko zelo močno in uspešno podpre. Večkrat se slišijo, posebno v vinorodnih krajih, tožbe o nedostajanju gnoja. Temu se pa odpomoči s pravilno urejenim gospodarstvom. Predvsem bi bilo treba v vinorodnih krajih pridelovanje žita kolikor mogoče omejiti. Pridelovanje žita potrebuje veliko delavnih moči, veliko gnoja i. t. d. in se v naših krajih nikakor ne izplačuje, če moko kupuje, kakor če žito prideluje. Na njivah naj bi se pridelovala večinoma le krma, ker se pri njej dajo zelo uspešno rabiti umetna gnojila, redilo naj bi se več živine in prasičev, opustila naj bi se — vsaj v poletnem času — paša, kjer se veliko gnoja razgubi, in gnoj naj bi se povrčini obrnil za vinograde, kajti noben pa-

meten gospodar mi ne bo oporekal, dove kislvinorodnih krajih pri nas bolj izplačljivo, živinoreja, prasičereja in vinstro, če jen mora pravilno in pametno urejeno! Na 1 hektar 32 grada se potrebuje na leto vsaj 200 q hlevske vre po 10 q, 1 q = 100 kg gnoja. Ker pojili se odrasel vol ali krava, ki tehta vsaj 400 mli malo leta približno 100 q gnoja, sledi iz tega, da bilo treba na vsak hektar (1 ha = 10000 m²) ali 1500 m² manj kakor dva orala viroj za rediti vsaj dve glavi odrasle živine. S tako letom gnojem se, kakor rečeno, gnoji vinograd v tri leta enkrat, in sicer jeseni. Gnoj se poleg mogoče po vinogradu enakomerno razširi in vsaj 15—20 cm globoko podkoplje. Fosforove gnojenje se posebno o lahki zemlji ne prerafinira, zato se pa v taki zemlji navadno gnoji 66 kg 50 cm široke in 20 cm globoke jarke, kisifata). pravijo po vrstah, kakih 20 cm od trte. Da je vselej zemlji malo vrne, kajti lehvo v Vinogradu in za tri leta se navadno jemljejo. Do 800 q hlevskega gnoja. Če je vinograd vred, takodaj se priporoča gnojiti vsako leto tretjino v skrije redu, tako da pride vsako tretje leto eden oddelek na vrsto. Temu pravimo trileten ali kolobarjenje. Najboljše nadomestilo za izvrdigaj gnoj je dobro priravljeno mešanc. Ti strane gnoja bi ne smela pri nobenem marljivljaju nospodarju manjkati. Vsi odpadki iz vinogradu delan in dobro razkrojen (mastes), ne pa ali slamačat ali celo plesniv gnoja. Če mora lahko dlje časa v vinogradu pred porabo ležati, pokriti 15—20 cm na debelo z zemljo. Močno lehvo v Vinogradu in za tri leta se navadno jemljejo. Umetna gnojila imajo pred hlevskim gnojem na mešancem to prednost, da si jih lehko v zaboljajo množini nakupimo ter da je njih pravimo pralaže in cenejše, ker imajo več v sebi. Vredno je, da se primerna množina umetnih gnojil doda še prva način redilnih snovi kakor v 100 kg hlevskega gnoja, in to je posebno za oddaljene vinogradi v visokih, težko dostopnih legah velikokostenčnosti. Razenega se lehko natančno vrednost, in katerih snovi se je zemlji s 100 kg umetnega gnoja dodalo, pa tudi v kakšni obliki, težko ali lehko raztopni. V zadnjem učinkuje gnojilo takoj. Edina napaka je, da se zemljo bolj težko in način. Pri se vredno v težkih zemljah ne morejo izključiti takoj gnojenje vinogradov rabiti, ampak le, če enem gnoji tudi s hlevskim gnojem ali s spodpisom. Kao sancem ali vsaj z zelenjem. Po svoji vrednosti gnojil moči razvrščujemo gnojila takoj. Fosforova gnojila so ona, katerih bistveni rastvoritelnost je, da se pri gnojenju v Vinogradu. Fosforova gnojila kislina. Fosforova kislina se opis, to se nahaja, bodisi v lehko (v vodi) raztopni obliku, težko (v citratu) raztopni obliku. Prva v Vinogradovih gnojil učinkuje hitreje, druga pa prva so za bolj težke in ne preveč druga za labke ali bolj apnene zemlje. Vinogradovih kislini so navadno naše zemlje reveradecje pa voda ne odplavi, ampak jo zemlja rast, daje pri teh gnojilih izgube, čeprav se je to malo več vzame, kakor je more trta potrebita. Iz tega vzroka gnojijo v mnogih krajih rigoljanju navadno s Tomasovo žlindro. Fosforova kislina pospešuje roditvenost in rast trte, se vsebno pa, če je v zemlji obenem zadostna zlasti pa dušika. Drugače pa enostransko zemljo s fosforatimi gnojili povzroča pretežki rastvoritelnost, ki more biti trti na škodo. bolj znani fosforovi gnojili sta Tomasova in superfosfat. V prvi se nahaja navadno 18% težko raztopne, v drugem 16 do 20% (v vodi) raztopne fosforove kisline. Dobivajo pa tudi takozvani dvojni superfosfati, ki so do 35% v vodi raztopne fosforove kislinske srednje. Kakor vselej pri umetnih gnojilih, velja tukaj, da je najbolj priporočljivo rabiti močna gnojila, posebno pa pri veliki oddaljenosti od tvornic. Če me velja vožnja 100 kg gnojila 32 K in če je v teh 100 kg gnojila 32

kal, da se daje kislina ali pa če je le 16 kg, je to velik lačuje kuhinjek, kajti za vožnjo 16 kg fosforove kislino je le 1 ha vredno 32 kg, torej v resnicu pa isto množino 0 q (20 kg) vrednosti dvakrat toliko. S fosforovimi ker pa pogojili se gnoji navadno že jeseni, ker so v 400 kg zemlji malo premične, kajti zemlja jih zelo zatega, da se gnoji. Zato se posebno v težki zemljini ne smejo 10 000 kg napoliti v delati. S Tomasovo žlindro se lehko (a) vinogradni za tri leta hkrati, s superfosfatom pa S hlevsko leto jeseni. Dr. Pavel Wagner, znani strograd v Vinogradu v porabi umetnih gnojiv, priporoča, da oj se koliko poleg gnojenja s 600 q hlevskega gnoja na razdeli in ga in tri leta doda zemljini še vsako leto 30 kg e. Preplavljene kislino, in sicer v težki zemljini v obliki ne pripona superfosfata, v lahki zemljini pa v obliki žlindre noji v 400 kg 18% žlindre ali pa 150 kg 20% super-ke, ki se spremeni. (Naprej prihodnjem).

trte oz. Da ubranimo sadike pomladanskih mrazov, at podolgovat tretja je znati pomagati. Priporočamo, naj si ene, da napravi več kmet zimsko gredico. Seveda je vsa zemlja njih odložilo to delo za prihodnje leto e dobro, saj pa za dve tri leta, ker niso letos vsled slabe ne pa na leto "pri moči" in ne morejo kupiti stekla. Če mora biti lahko pa si vendarle pomagajo. V najbolj ležati, ga v tem delu vrta napravijo naj proti jugu vi- ljo. Na leto, katero prej s svežim gnojem dobro jemlje gnojijo. Tu sem naj posejejo seme razne zelenjadravje. Da pa ne bo škodil v mrzlih nočeh mraz, v gotovosti pa naj leho z močnim papirjem, katerega to edinstveno po pravosti obhod iz štirih drobnih letnih tunelov ali kolov. Čim zelenjava nekoliko zraste, lo za hlev prizadigniti je seveda papir do tal. Da ne gre. Ta vse straneh mrzla sapa na leho, treba je tu vrljivem nekoliko nasuti, da doseže do pogrinjala. vinogradu dnevno se morajo seveda lehe odkriti, da smeti, popolna na rastline sije. Mesto papirnatih odej se jo na hlevu rabi tudi slammate odeje. Kor ne more čnim blago lahko mraz skozi nje, so te seveda še dvakrat boljše. Po noči pokrije se s slammato plahom, ki je dobro nasloni spodaj na latvo, pritrjeno v zemljo, doljšim nogoraj pa ob steno, in če ni ravno prehud mraz, oče se obvarujemo s tem rastline spodaj dovolj proti nih mrazu.

gnomej. Na katero stran trte stavimo kole? — v pojavi zvesti na nasprotno stran trte, kakor ho- prevzememo pripogibati napenjalce. Če le mogoče naj i. V 100 pridejo koli na severno stran, ker napravijo na 60—60 za način trti manj sence. Vselej pa moramo pa- g hlevsko na to, da pridejo koli v trto vrsto in ne v vinogradu nje, ker bi se s tem obdelovanje zemlje velike kolikor toliko otežkočilo.

Listnica uredništva in upravnosti.

je, da Hrastnik: Žal, prepozno; v prihodnji številki go- in se vovo. Prijazni pozdrav! — Vičanec: Hvala; zakaj pi- zključno se tako redkodaj? Pozdrav! — Žiljska dolina: Po- ali z ali se smo res ne moremo objaviti; imeli bi bitnosti s cen- kaj. Kaj drugega, prosimo! — Grajena pri Ptaju: vsebinko. Nepodpisano, torej koš! — Loke pri Zidanemmostu: takole: Res ne vemo, zakaj bi v našem listu dotičnega gosp. C. branil; saj ima v Ljubljani svoj list. Kaj drugega! — veni del Pristova: O dotičnem shodu smo dobili in objavili že se v dopis, torej odpade vas dopis. Zdrav! — Vsem dopi- topni al- s 19 pomagati. Dopusniki naj pošiljajo le resnične stvari a vrsta in naj tak na vsak tak popravek odgovorijo. Pozdrav!

Loterijske številke.

revne: Gradec, dne 6. aprila: 67, 61, 86, 64, 3. molja v Trat, dne 30. marca: 52, 63, 46, 31, 59 je tu pa- a porab- ajih že se da dobro idoča gostilna, 8 minut od glavne ceste z strimi sobami, dvorana za ples, kuhinjo, trte, 2 kleti, 2 hlevi vse v dobrem položaju, zidamo osti ka- z ceglom pokrito, zraven sliši mlin na 3 pare nsko g pred- kodo. N trgovca z lesom jako pripravno. Več pove uprav- ova žlind- dno 16 0% leb- obivajo- — ništvo tega lista. — 244

Prodajalka

ki im- in se velja tu abiti b- obilje- ne pod 14 let star, nemščine več in poštenih starišev se sprejme pri tvrdki J. Razboršek. kg gno- Smartno pri Litiji. 249

St. 13148
II. 1749

232

Razglas.

Za 11 mesečni tečaj na državni gospodarski šoli v Gusswerku pri Maria-Zelu, ki se prične 1. septembrom 1907, podeli se šest stipendij i. s.: dve po 500 K in štiri po 400 K

Prosilci za stipendije naj vložijo svoje prošnje najkasneje do 1. junijat. I. pri štajerskem dež. odboru v Gradcu in imajo prošnjam priložiti:

1. Krstni list, da se dokaže, da je prosilec končal 17. leto in še ni prestopil 22. leto.

2. Spričevalo okrajnega zdravnika, da ima prosilec fizično zmožnost za gozdno službo v visokem hribovju, da ima zlasti normalni vid in posluh; spričevalo ne sme biti datirano pred 15. majem t. l.

3. Potrdila, da ima prosilec one zmožnosti, ki se dosežejo pri z dobrim uspehom končnem absolvirjanju meščanske šole, ali pa treh letnikov spodnje realke ali spodnje gimnazije priložiti se ima torej dotična šolska spričevala.

4. Potrdilo vsaj dveletne praktične uporabe pri delu in postranski službi gozdnega gospodarstva ter postranskih obrtij.

5. Domovinski list,

6. Spričevalo o hravnosti in zadruževanju, ako niso spričevala pod 4. že to dokazala.

7. Ubožni list.

8. Pravomočna izjava svojcev ali dobrotnikov prosilca, ki se morajo zavezati, da preskrbi šolskemu vodstvu in vrhovnemu vodstvu v primernih svotah in obrokih po zahtevi ona na vsak način potrebna denarna in pomočna sredstva ki so potrebna poleg naprošene stipendije.

To izjava mora podpisati dotičnik z dvema pricoma in jo mora ali sodnisko ali pa notarijelno legalizirati. Občinski urad pa ima potrditi, da je dotičnik zmožen za plačila.

Prosilci, ki bi tem pogojem, označenem v točkah 1—8, ne mogli popolnoma ali sploh ne ugoditi, se ne morejo vpustevati pri razdelitvi stipendij, ker se zahteva te pogoje tudi za sprejem v c. k. gozdarsko šolo v Gusswerku.

Omeni se še, da je proračunjena denarna potrebščina za hrano, preskrbo, perilo, podučna sredstva in male nabave za 11 mesečni tečaj na okroglo K 600.

Natančnejša pojasnila o uredbi te šole, o šolskem načrtu, hišnemu redu in disciplini se vpogledajo lahko pri c. k. upravi gozda in domen (k. k. Forst und Domänenverwaltung) v Gusswerku.

Gradec, 30. maja 1907.

Štajerski deželni odbor.

„Styria“-kolesi

(Fahrräder)

Modell 1907

lepe novosti, priporočam po zelo nizki ceni. Cenik se dopošlje kupcem brezplačno.

Brata Slawitsch, Ptuj.

230

Majer
z odraslenimi otroki in vodja (Partieführer) s 6 ljudmi za poletno delo išče
graščinsko oskrbnštvo Langental, pošta Pesnice. 247

Oskrbnik

se sprejme takoj na malo posestvo pri sv. J. Je- derti uad Laškem. Za plačo se daje prosto stanovanje, njiva z vrtom in desetina sadnega mošta. Posebno se priporoča rokodelcem. Na- tančneje se zve pri Albinu Scheligo na Polzeli Heilenstein. 211

00000000

Učenec

se išče za milinarski obrt na novi umetni valjci in parni milni na Mostu pri Tržiški Gori, učiti se mora obrt 2 leti in služi prvo leto K 4 mesec, drugo leto 6 K na mesec. Sprejme se vsak čas! 104

Kolarski pomočnik in kolarski učenec

z dobrim spričevalom se takoj sprejmeta pri g. Josef Hollensteiner, kolarski mojster v Velikovcih. 206

Mlin

močni, zidan na tri pare na potoku pri Ormožu primoren za umetni mlin je za pravati. Več pove F. Kralj v Ormožu. 221

Pipe(fajfe)
iz bruyère-leesa.

Prima fabrika iz pravega bruyère-leesa, ki se ne pokvari gladka glava z daleč prigonej-nim bruyere-olivom (abguss) višnjevoro (Weichselrohr) konec iz roga in cev iz žide, 21 cm dolga

H 150

Ista pipa, ali z okroglo rezno glavo iz bruyere leesa. K 150 Največja izbira v kadilnih predmetih dobite v mojem cenniku, ki se razposila, zastonj in poštne prosto.

Hanns Konrad veletrgovina v Mostu (Brux) stev. 876 (Češko) zahtevajo v vašem interesu moj cenik s čez 3000 podobami gratis in franko. 546

Izurjeni tesarski de- lavci
dobe stalno službo; plačila po dogovoru pri g. Jos. Robnik, tesarski mojster v sv. Lovrencu nad Mariborom. 223

Vinograd
realiteti z lepim sadonosnikom, skupaj okoli 3 oralni hiša v dobrem stanu, z hlevom, preši in kleti za po udobjni ceni proda. Več pove upravi- ništvo tega lista. 220

Na prodaj
več starih jabolčnih dreves prav dobitih in trpežnih im a. Jožef Kajnc, posestnik v Cirkovcah pošta Pragersko. 223

Mali obrtnik
išče žensko osebo (vdova ali kaj) z malim premoženjem v skupno gospodinjstvo. Pisma naj se poda na Hauptpostlager Maribor 101 F. H. poštejo. 241

F. C. Schwab, trgovina z specerijskim blagom, k „zlati krogli“ v Ptaju išče 242

boljšo kuharico

ki nemško in slovensko govori in samostojno kuhati zna in je kot gospodinja za porabiti k samemu gospodu. Mesečna plača 24 kron.

Blago iz zlata, srebra in Kina - srebra

ure in optični predmeti, se posebno in čudovito po ceni kupi samo pri

M. Gspaltl zlatar in optiker
= v Wegscheiderjevi hiši v Ptaju. 246

Hlapec se takoj sprejme k dvema konjam, mesečna plača 24 kron pri g. J. Novak, Loka pri Zidanem mostu. 250

Oženjeni delavski ljudje od 4 do 5 oseb išče oskrbi- štvlo graščine Langental pošta Pesnice. 200

00000000

St. 13148

II. 1749

232

00000000

St. 13148

II. 1749

